

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

Factors Affecting Chinese Learning Achievement Of Matthayomsuksa One Students Under
The Secondary Educational Service Area Office IX

ประวิทย์ ต่องจิตต์เจริญ

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. ธร สุนทรายุทธ และ ดร.ลัดดา ผลวัฒนะ

Abstract

The purposes of this research were to 1) study factors affecting Chinese learning achievement of Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX, 2) study the relationship between factors and Chinese learning achievement of Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX, and 3) create predicted equation of Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX. The samples are teachers who've taught Chinese language in Matthayomsuksa one under the Secondary Educational Service Area Office IX of 2014 academic year. Stratified random sampling was used by province setting. The sample consisted of 144 Chinese language teachers from 53 schools that selected by stratified random sampling from each provinces. The research instrument was rating scale questionnaire that divided into eight levels and four level. The data were analyzed by using Mean, Standard Deviation, Pearson Correlation Coefficient, and Stepwise Multiple Regression.

The results revealed that:

1. Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX have fairly good level of Chinese learning achievement in the 2014 academic year.
2. Factors affecting Chinese learning achievement of Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX are totally in high level. Consider by aspect, seven factors are in high level included: administrator, teacher, curriculum, learning resources, friends, family, and special class tutoring.
3. Factors and Chinese learning achievement of Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX are in positive correlation both overview and by aspect at the statistically significant level .05.
4. The predicted equation of Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX was found that curriculum, friends, and special class tutoring are the best variable. These variables can predict 36.40 % of the Chinese learning achievement of Matthayomsuksa one students under the Secondary Educational Service Area Office IX. The regression equation of raw score is as below:

$$\hat{y} = 1.359 + .236(X_3) + .192(X_5) + .150(X_7)$$

Keywords : Factors affecting chinese learning achievement/Chinese language learning achievement

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ปีการศึกษา 2557 กำหนดจังหวัดเป็นชั้นในการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่าง 53 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูสอนวิชาภาษาจีนจำนวน 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 8 ระดับและ 4 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ปีการศึกษา 2557 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 มีผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ปีการศึกษา 2557 อยู่ในระดับค่อนข้างดี

2. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ

3. ปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. จากสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ เป็นตัวแปรที่ดีที่สุด โดยปัจจัยทั้ง 3 รวมกันสามารถทำนาย ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ได้ร้อยละ 36.40 ได้สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{y} = 1.359 + .236 (X_3) + .192 (X_5) + .150 (X_7)$$

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน/ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนจึงจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนขึ้นในสถานศึกษา โดยจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและ

วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 211)

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้พัฒนามานานแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาสำคัญหลายประการเกิดขึ้นและได้มีผู้สะท้อนภาพกระแสนิยมเรียนภาษาจีนของคนไทย ไว้ในงานสัมมนาเรื่อง “ปัญหาการเรียนภาษาจีนในประเทศไทย” ว่าหลักสูตรภาษาจีนในไทยยังไม่มียุทธศาสตร์การควบคุมคุณภาพมาตรฐานที่เป็นระบบกลาง ทำให้เกิดปัญหา ภาครัฐยังไม่ได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจัง ให้สอดคล้องกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสภาพสังคมที่

เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะหลักสูตรที่ขาดความต่อเนื่องในแต่ละระดับ การศึกษา เพราะทั้งระดับอนุบาล ประถมศึกษา และอุดมศึกษามักจะเริ่มสอนที่หลักสูตรระดับพื้นฐานเหมือนกัน ทั้งที่นักเรียนแต่ละคนมีศักยภาพที่แตกต่างกัน จึงเกิดปัญหาบัณฑิตที่จบหลักสูตรยังมีความรู้ไม่มากพอ สำหรับการสอนวิชาภาษาจีน ยังไม่มีการผลิตบุคลากรได้มากพอ ครูส่วนใหญ่มาจากต่างประเทศตามโครงการแลกเปลี่ยนต่างๆ ส่วนครูไทย ก็มักไม่ได้จบด้านครุศาสตร์มาโดยตรง ไม่มีประสบการณ์การสอน และไม่มีความรู้วิชาชีพอของครู (สารพันปัญหาการเรียนภาษาจีนในไทย, 2550) นอกจากนี้ มีนักเรียนมากกว่าครึ่งไม่ได้มีความสนใจเรียนอย่างแท้จริง ผู้เรียนเลือกเรียนภาษาจีนเนื่องจากโรงเรียนต้องการส่งเสริม ผู้ปกครองสนับสนุน แต่ผู้เรียนไม่ได้มีความสนใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้ภาษาจีนไม่พอ ผลที่ได้รับจึงน้อย (Lu Jinxiang, 2550)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 เพื่อนำไปเป็นแนวทางหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในภาพรวม และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาโดยมีแนวทางการศึกษาดังกล่าวตามลำดับต่อไป

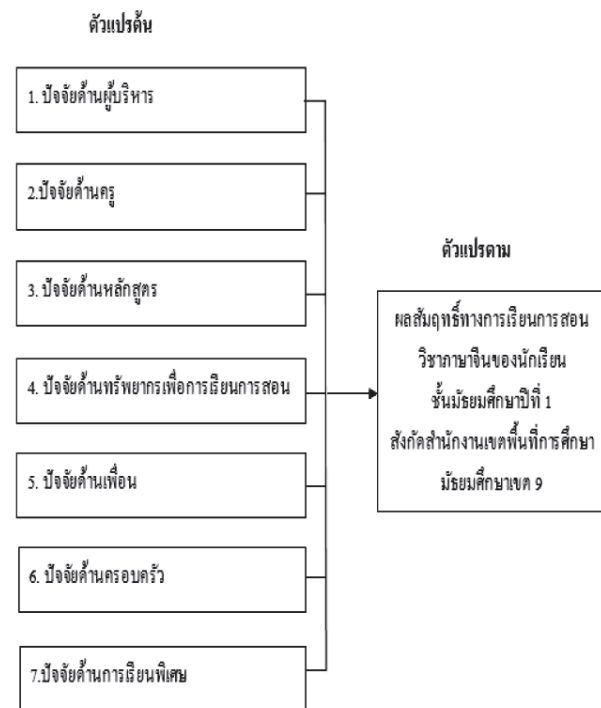
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จากปัจจัยด้านผู้บริหารปัจจัย

ด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้บริหารปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9
2. ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ได้

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 233 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 233 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970, pp. 607–610) จากนั้นจึงใช้การสุ่มอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดจังหวัดเป็นชั้นในการสุ่มได้กลุ่มตัวอย่าง 53 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูสอนวิชาภาษาจีนจำนวน 144 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

2.1.1 ปัจจัยด้านผู้บริหาร

2.1.2 ปัจจัยด้านครู

2.1.3 ปัจจัยด้านหลักสูตร

2.1.4 ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

2.1.5 ปัจจัยด้านเพื่อน

2.1.6 ปัจจัยด้านครอบครัว

2.1.7 ปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำแนกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 8 ระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, พ.ศ. 2553)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 71 ข้อ ใน 7 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 4 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล และแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 ฉบับ ผู้วิจัยได้แบบสอบถามคืนทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และตรวจสอบพบว่า มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยเลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 และปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านหลักสูตร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเพื่อน ด้านครอบครัว ด้านการเรียนพิเศษ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านหลักสูตร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเพื่อน ด้านครอบครัว และด้านการเรียนพิเศษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9” สถิติที่ใช้สัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson (Pearson’s Product-Moment Correlation)

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “ปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านหลักสูตร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเพื่อน ด้านครอบครัว และด้านการเรียนพิเศษ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ได้” สถิติที่ใช้คือการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อเลือกสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชา

ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยรวมพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 มีผล สัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับ ค่อนข้างดี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านครู และปัจจัย ด้านเพื่อน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย แต่ละด้านกับส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ในทุกปัจจัย ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านหลักสูตร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียน การสอน ด้านเพื่อน ด้านครอบครัว และด้านการเรียนพิเศษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .401 ถึง .565 โดยปัจจัย ด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากร เพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และ ด้านการเรียนพิเศษ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการ เรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ในทางบวกอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การสร้างสมการพยากรณ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จากตัวแปรทั้ง 7 ด้าน พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้าน เพื่อน ปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ เป็นตัวแปรที่ดีที่สุดโดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของทั้ง 3 ปัจจัยเท่ากับ .603 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยรวมกันสามารถทำนาย ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ได้ร้อยละ 36.40 เมื่อนำค่าสถิติตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดมา สร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการ เรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ในสมการ คະแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{y} = 1.359 + .236 (X_3) + .192 (X_5) + .150 (X_7)$$

การอภิปรายผล

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษา จีน ปีการศึกษา 2557 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 มีผลสัมฤทธิ์ทางการ จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ปีการศึกษา 2557 อยู่ในระดับ ค่อนข้างดี ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษา จีน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ประสบผลสำเร็จอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ดังที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของ บุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ ที่บุคคลได้รับ ดังนั้นจากการวัดผลสัมฤทธิ์ดังกล่าว เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้ว ได้เรียนรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเพียงใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าอยู่ในระดับใด ซึ่งผลการวิจัย ที่ผ่านมามีหลายเรื่องได้ค้นพบตรงกับผลการวิจัยนี้ (Finocchiaro & Bonamo, 1973 ; สิทธิพันธ์ ชูชื่น, 2556)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยด้าน ครอบครัว ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านเพื่อน ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า สถาบันทางครอบครัวเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ที่มีบทบาทสำคัญ ต่อการศึกษา ดังแนวคิดของ Harvighurst & Neugarten (1969, pp.159) ที่ว่าตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย องค์ประกอบด้านความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด องค์ประกอบ ด้านชีวิตครอบครัว นักเรียนจะประสบความสำเร็จได้ดี จะต้องอยู่ใน สภาพแวดล้อมจากทางบ้านอย่างเหมาะสม โดยผู้ปกครองต้อง มีการแบ่งปันเวลาให้แก่เด็กนักเรียนหาวิธีช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ เพื่อ จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน อาจส่งเสริม สนับสนุนการเรียนด้วยกลวิธี และแรงจูงใจต่างๆ อย่างจริงจัง นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางบ้านได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์อันดี ระหว่างบุคคลทุกคนในบ้านของนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีสภาพ จิตดี รู้สึกสบายใจ อบอุ่นใจขณะอยู่บ้าน อีกทั้งยังมีผู้ปกครองสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ

การเรียน ดังนั้นแล้วจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง นอกจากนั้น ในด้านครูผู้สอน เป็นผู้ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และปัจจัยด้านเพื่อน ซึ่งผลการวิจัยที่ผ่านมาหลายเรื่องได้ค้นพบตรงกับผลการวิจัยนี้ (พิทักษ์ สมาน, 2547; นคร เหมนาค, 2555; พรทิพย์ สระบงกช, 2544; เชิดศักดิ์ นันทะญาติ, 2549; พรรณงาม สัมปชญัญสถิต, 2549)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ในทุกปัจจัย ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านหลักสูตร ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเพื่อน ด้านครอบครัว และด้านการเรียนพิเศษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .401 ถึง .565 โดยปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และด้านการเรียนพิเศษ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และด้านการเรียนพิเศษ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผลการวิจัยที่ผ่านมาหลายเรื่องได้ค้นพบตรงกับผลการวิจัยนี้ (อัญชญา โปธิพลการ, 2545; อารีย์ คงสวัสดิ์, 2544; พรทิพย์ สระบงกช, 2544; จีรพงษ์ บุญเสนา, 2549; จาง ชิงหลิง, 2556)

4. สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ที่ดีที่สุดในรูปสมการคะแนนดิบคือ $\hat{Y} = 1.359 + .236 (X_1) + .192 (X_2) + .150 (X_3)$ โดยสมการพยากรณ์ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านการเรียนพิเศษสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ได้ 36.40 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ “ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ สามารถทำการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ได้” โดยปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านเพื่อน และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ เป็นตัวแปรที่ดีที่สุด สามารถส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัยที่ผ่านมาหลายเรื่องได้ค้นพบตรงกับผลการวิจัยนี้ (อรุณแก้ว ลิขธรรมชโย, 2541; จีรพงษ์ บุญเสนา, 2549 ; ชวน โฉมทรัพย์เย็น, 2549)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1.1 ควรมีการนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและนำไปสู่นโยบายการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนโครงการกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1.2.1 ด้านหลักสูตร ควรกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนวิชาภาษาจีนให้ชัดเจน เพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถ จัดประสบการณ์ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน

1.2.2 ด้านเพื่อน โรงเรียนควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม

1.2.3 ด้านการเรียนพิเศษ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมสอนเสริมวิชาภาษาจีน นอกเวลาเรียนปกติ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนพัฒนาตนเองและเพิ่มพูนความรู้ในระดับที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยครั้งนี้พบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ได้เพียง 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านเพื่อน และปัจจัยด้านการเรียนพิเศษ คิดเป็น 36.40 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรทำนองอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกับการนำความรู้วิชาภาษาจีนไปใช้จริง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2553). **แนวทางปฏิบัติการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จาง ชิงหลิง. (2556). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 9(1), 66-79.

จิรพงษ์ บุญเสนา. (2549). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชายภูมิเขต 2 ปีการศึกษา 2547. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

ชวน โฉมทรัพย์เย็น. (2549). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

เชิดศักดิ์ นันทะญาติ. (2549). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

นคร เหมนาค. (2555) **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรทิพย์ สระบงกช. (2544). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรรณงาม สัมปชัญญสถิต. (2549). **ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิทักษ์ สมาน. (2547). **การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 2 จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

สารพันปัญหาการเรียนภาษาจีนในไทย. (2550). วันที่ค้นข้อมูล 6 พฤษภาคม 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.china2learn.com/board/show.php?qID=12199>.

สิทธิพันธ์ ชูชื่น. (2556). **การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนฝ่ายศึกษานานาชาติชั้นพื้นฐาน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

อรุณแก้ว ลีธรรมชโย. (2541). **การศึกษาการดำเนินงานการจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญญา โพธิ์ลากร. (2545). **การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อารีย์ คงสวัสดิ์. (2544). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในการเรียนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Finocchiaro, M., & Bonamo, M. (1973). **The foreign language : A guide for teacher.** New York : Regents.

Harvighurst, R. J., & Neugarten, B. L. (1969). **Society and education.** Boston : Allyn and Bacon.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. **Journal of Education and Psychological Measurement, 30,** 608-609.

Lu Jinxiang. (2550). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีน. วันที่ค้นข้อมูล 5 พฤษภาคม 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.learners.in.th/pimpao2517/440904>.